

V I S I O
A L G A R A Z A B E L :

S V P E R
R E V O L V T I O N E P O L I T I C A

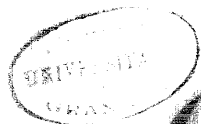
Anni 1626.

*Et erit post hæc: Effundam spiritum meum super o-
minem carnem: & prophetabunt filij vestri &
filia vestra: senes vestri somnia somniabunt, &
iuvenes vestri visiones videbunt. Ioel 2. 28.*

Kalendis Ianuarij CIO. IOC. XXVI.

V I S I O
A L G A R A Z A B E L

S V P E R
R E V O L V T I O N E P O L I T I C A
A n n i 1 6 2 6 .

HÆC est illa Visio
Fidelis & stupenda,
Quam vidit *Algarazabel*
In Valle non dicenda.

Annus erat sexies
Centenus & millenus,
Sextus & vigesimus,
Hic numerus est plenus.

In Capricorni remora
Sol adhuc hæsitabat,
Conuersa Iani facies
Kalendis suis stabat.

Sedebat *Algarazabel*
Pensando multa pressus,
Et rerum graui pondere
Considerando fessus.

Cur tota tot discordiis
Europa fluctuaret,
Cur per alterna viscera
Gens gentem vulnerearet.

Quid esset quod Lōbardia
Et Ligures moueret:
Gibbosus cur Sabaudiam
Senecio ciceret.

Quid Hugonotte agitent
In Gallia confusi,
Seu missi Aquinania
Seu qui Rochella clusi.

Cur Insulani caudices
Britanni nauigarent
Immensum per Oceanum
Et prædis inhiarent.

Quid Pseudo-*rex* iuuēculus
Extorris cogitaret,
Dum penas temerarie
Ambitionis daret.

Vexilla cur erigeret
Et vela contra gentem
Fuscicoloris Hesperii
Hem! nimium potentem.

A 2 Quis

Quis esset in Germania
Origo tot malorum:
An pacis spes cohareat
Cum spe Comitiorum.

Cur coadiutor lectus sit
Ad Magdeburgi vota,
Qui regnet in Dicecesi
Et ditione tota.

Cur Transyluani negligat
Et Walachi Bathorem:
Cur Lotharingi sceminam
Recusent successorem.

Cur Belgica tot pellibus
Circumdata leonum
Adhuc in praedam cederet
Tot armis nationum.

Cur Datus se immisceat
Quaerelis vicinorum,
Qui possit solus ducere
Choreas extra chorum.

Gustaus cur Lyf landiae
Infestus sit colonis,
Iniquus qui est Sueciae
Detentor à Polonis.

Quid turbulenti Veneti
In foedera coniungant,
Et superos, & inferos
Ut Austrios emungant.

Multa super singulis
Suspirans agitabat
Quietis sub silentio
Quam nox obscura dabat.

Et ecce dum per apices
Tot rerum diuagatur
Ad modum auræ tenuis
Audita vox quæ fatur:

Quid mœeres *Algarazabel*,
Quid mœeres & te angis
In hisce quæ non capies
Dum manibus vel tangis?

Quin age mentem erige
Et esto sine cura
In rebus quibus desuper
Est pondus & mensura.

Cognosce res, sed scrupulū
Depone queritandi,
Cur fiant hæc & alia
Confusione grandi.

Iustitia cum desijt
In terris habitare,
Successit *Status Ratio*
Calamitatum mare.

Quid illa sit, Rex Iupiter
Non nouit, sed nouerunt
Qui eam tot miserijs
Patronam statuerunt.

Exhaustus fons & arboris
Emortuæ radices:
Quicquid conetur homines
Sunt rebus suæ vices.

Falluntur qui versutij
Hæc cuncta metiuntur,
In quibus magni Numinis
Tot placita cernuntur.

Huc flectant, illuc torqueant
Per fas nefasque ruant,
Videbis vt insidias
In cœlum frustra struant.

Si vis vt tibi disseram
Sincerè quid futurum,
Consilium nequitia
In fumos abiturum.

Assurge, & me sequere
Videbis quæ nunc latent,
Secreta quæ mortalium
Aspectui non patent.

Vides hic de Genua
Quam moues quæstionem
Et ibi Longobardia
Opimam regionem?

Quæ causa sit tot cladum
Si vellem enarrare,
Stuperes tu nec cuperes
Narranti fidem dare.

Arcana sunt Imperij
Quæ paradoxa credunt,
Qui charitatem proximi
Ob regna nunquam laedunt.

Tu transfer in Sabaudiam
Et oculos, & mentem,
Et vide quem monachas
Senecionem flentem.

Non decet sictus militem,
Et tamen slet pro vero,
Dum vastat vulpes vineam
Cum singulari fero.

Appensus in fratera est,
Inuentus minus habens,
Qui deprædatur alios
In foueam delabens.

Coibunt duo capita
Quæ vallem ob Telinam
Mouerunt dira prælia
In populi ruinam.

In manus ambo venient,
Et iungent vnâ vires:
Romana quantum Curia
Gauderes, si hoc scires,

Et scies, sed præmoneo
Concordiam tu foue,
Et ad conatus arduos
Cognata scepra moue.

Cur volant vespæ Venetæ
 Et Rerumpublicarum
 Heluetij illecebræ
 Origo tot rixarum?

Captentur vulpes paruulæ,
 Quæ fraudes moliuntur,
 Et fodiendo foueas
 Radices depascuntur.

Affurget tunc Italia,
 Et Roma triumphabit,
 Dum Austria cum filiis
 In vera pace stabit.

Iustitia & veritas,
 Dum sese complectentur,
 O Reges intelligite
 Quæ bona vos sequentur.

Florebit causa fidei
 Doctrinæ Orthodoxæ,
 Submittet caput Hæresis,
 Vel danda statim noxæ.

Odorem spargent Lilia
 In hortis Galliarum,
 Non erit qui suffodiat
 Radices vinearum.

Tûc Hugonottæ supplices
 Non venient libelli
 Innatâ qui vafritie
 Fel contegant sub melle.

Rochella tunc non poterit
 Ab Anglis defensari,
 Non erit tunc profectio,
 Quæ scitur præsentari.

Duobus tunc securitas
 Monarchis concedetur,
 Dum se turbandi suspicax
 Formido sustolletur.

Hinc transi *Algarazabel*,
 Et Septem-ad-trionem,
 Bootes quâ non promouet,
 Metire regionem.

Immiscuit se Dania
 Querelis vicinorum,
 Post paruum tēpus incidet
 In manus Austriorum.

Stat scriptus adamantino
 Hic sermo caractere,
 Qui causam malâ suscipit
 Iubetur respondere.

Holfatia mirabitur
 Et fauor ab Hispano
 Fideli viro dabitur
 A Vate sed non vano.

Tum Spurius Mansfeldius
 Et semiuir infanus
 Iacebunt trunca corpora,
 Priusquam cesseret Danus.

Nec

Nec trepida quod transitū
Per Luneburgum facit:
Conatus ridet hominum,
Qui fulmen solus iacit.

Inuentus est qui faciat
Hunc Slesiae fauorem,
Vt turbatoris Patriae
Dis offerat cruorem.

Garleben circumdabitur,
Pauebit Tangeimunda,
Freistadium lætabitur,
Sed sorte non secundā.

Hic dimicat Wallsteynius
Pro Regno, mirum dictu,
Recente quanta millia
Procumbant hoc conflictu.

Fluenta Albis conspice
Cruore purpurata,
Hamburgū, & Roslochium
Pauore consternata.

Mouebit Brandenburgico
Lis propria furorem,
Sed sequitur exercitus
Ad pascua pastorem.

Pastorē quē non nomino,
Nec opus nominare,
Dum opus est ouiculis,
Quas ducit pastum dare.

Sic pauit gregem Moyfes
Et Iosue deduxit,
Hic alter est quo melior
In acie non luxit.

Hic Hector est Brabantiae
In canā senectute,
Tot ductor in victoriis
Pro Belgicā virtute.

Nunc vide à quo durius
Tractatur Lithuanus,
Vt Vladissao supplices
Protendat vltro manus.

Vindicta manet impium,
Vel fera, vel festina,
Gustauum bella Sueciae
Inuadunt intestina.

Ne quere de Comitibus
Germaniae quid rei:
Concurrent magna capita
De quibus multum spei.

Sed hui! quā difficile
Res inter se ligare
Diuersis quae foederibus
Sciuntur discrepare.

De Magdeburgo quaestio
Suspensum te non angar,
Debetur hoc Saxoniae,
Vt nemo ius hoc frangat.

Quera

Quem Saxo non exhibuit
Imperio fauorem,
Cessando solus expulit
Qui regno inuaforem?

Hoc fatum Lotharingiæ
Quod tempore futuro
Paratur matrimonium
Pro Duce successuro.

Sed dicere prohibeor
De Romanorum Rege,
De Præfule Colonia
Pro Eburonum lege.

De Frederico Comite
Nil fiet, sed pro natis
Est aliquid quod suspicor
Quod fiet fortè gratis.

Britanniæ Rex Carolus
Rogauit pro sorore,
Vt habeantur filij
Immunes ab errore.

Nō errant, dicunt, foeminae
Sed ducunt in errores,
Quid peius sit dispiciant
Virtutum qui censores.

Sic aiunt quod mulieres
Rarissimè domentur
Et quæ sunt Regum filia
Coronas insectentur.

Hæc luet culpam coniugis,
Dum mori vult Regina,
Et ille vult Rex dicier
Sit licet in popina.

Popinam dico, potui
Carinam nominare,
Nam dum per terram exulat
Regnare vult per mare.

Sed ecce regnum breuius
Quàm Pragæ quod dabatur,
E Gaditano littore
Inuafor dum fugatur.

Non vides ferri nauibus
Reliquias Anglorum,
Remensis queis Oceanum
Reuerti indecorum?

Hæc illa classis Regia,
Hæc naues violentæ,
Quæ metum frustra faciant
Neptuno cum tridente.

I nunc metire machinas,
Et vastum apparatus,
Dum nescis iras Superûm,
Qui diruent conatum.

Et tamen si ad lapidem
Offendent bis eundem,
Vt pro labore referant
Stipendij tantumdem.

Non

Non solent reges vnica
 Conuerti velle plagâ,
 Nec videt cæcus Pharao
 Quid dicter mens præfaga.

At miseret quod Carolus
 His malis detinetur,
 Quæ solū propter regulum
 Se pati profitetur.

Optaret nunc amoribus
 Cum Fruge operari,
 Et in reginæ dedecus
 Pedissequam tractare.

Bucquingam exposuit
 Clenodias regales
 Ob summulam pecuniæ
 Expensas ad nauales.

Testatur id Hollandia,
 Testatur Amsterdamum:
 O Angli sine frugibus
 Hunc amputate ramum.

Vertetur mare citius
 Britannia in vinum,
 Quàm Heidelberga reducẽ
 Videbit Palatinum.

Nunc pauca de Leonibus
 Intellige Belgarum,
 Prædones qui sunt maximi,
 Et principes ferarum.

Hos diceres efficere
 Ingenij & artis,
 Quis libertatem tollere
 Vis nequit longa Martis.

Pacem multi clamitant,
 Et volunt esse pacem,
 Seu per Vlyssẽm subdolum,
 Seu bellicum Atacem.

Superbit Ajax viribus,
 Vlysses valet fraude;
 Néc hic nec ille faciet
 Concordiam cum laude.

Non erit pax nec requies,
 Replebitur mensura
 Parentum in progenie,
 Quæ plena mox futura.

Immane est quod video,
 Immensum quod tacere
 Compellit virtus altior,
 Ne possit gens videre.

Dum peregrinus superest
 Et nebulo vagatur,
 Legationes obiens
 Vt Belgium perdatur.

Tolletur vir è medio
 Cui manus semper lotæ,
 Bruxella quem deposuit
 Vt nummum male notæ.

Non

Non vides vt flâmiuomos
 Diducant duo rictus
 Leonum feri catuli
 Queis furor est inuictus?

Immotâ fati regulâ
 Ambrosius signatus
 Terrâ, marique efferum
 Vt animal prematur.

Coaxant in littoribus
 Aprico sole ranæ,
 In stagna mergent capita
 Sint licet Anglicanæ.

Catholicus rex imperat,
 Rex Christianus iubet,
 Mergantur fœdæ bestiæ
 Quæ nauigant quò lubet.

Accede, maeta, disleca,
 Qui subdolè fecere
 Tranquillitatem Belgij
 Ab Angliâ pendere.

Mirare sed industriam
 Prudentis Gondomari,
 Quo melior à Principe
 Non potuit legari.

Agnosce viram Belgica,
 Qui oculis & fronte
 Exponit aquæ riuulos,
 Qui latitant in fonte,

Hic ille est qui Chatites
 Quas loquitur, donabit,
 Sed tu infælix negliges
 Quod cœlum propinabit;

Infœlix quæ Leonibus
 Armata generosis
 Effecta es mancipium
 Vulpeculis dolosis.

Sed meliora video
 Et tempus anni clarum,
 Quod ducet in Hispaniam
 Colonias Belgarum.

Valentia deligitur
 Palastra voluptatum,
 Vt ibi sedem collo cent
 Queis collocare gratum.

Et collocabunt plurimi
 Iniquâ lege pressi
 Sub impio regimine
 Iam pati plura fessi.

Si narrem de militia
 Quæ scio Christianâ,
 Non ultra vult Ierusalem
 Relinqui ceu pagana.

Magnorum sub auspiciis
 Pandentur vela Regum,
 Queis Alcoranum pellere
 Pro Christo lex est legum.

Euro-

Europa consolaberis
 Et hæreses cessabunt,
 Dum Athei & impij
 Ab aulis exulabunt.

Vale *Algarazabel*,
 Et viue memor horum,
 Sed quidquid agas cõprime
 Myſteria fatorum.

Dixit & euauit,
 Et ego manſi ſolus
 Conatus multa petere,
 Ne fortè ſubſit dolus.

Sed quicquid ſit anigmata
 Sphinx poteſt intricare,
 Non opus eſt Oedipodem
 In iſtis occupare.

Metire Lector tempora,
 Et vide veritatem,
 Conſtituo te iudicem
 Ad rei æquitatem.

*Non ſaluatur Rex per multam virtutem, & Gigas
 non ſaluabitur in multitudine virtutis ſus.
 Pſalm. 3 2.*

Inscriptio vetusti marmoris, inuenti & eruti prope
Coloniam Agripp. hoc anno 1626.

Strena Kal. Ian. Antiquariis omnibus veritati asserenda.

AVORVM LVXV. PATRV. ASTV. FRATRVM PRIVILEGHS. FL
LIORVM FASTV. NEPOTVM ÆMVLATIONE. IMPIORVM
DOMINIO. ATHEORVM CONSILIO. ADVLATORVM FAVO
RE. PRÆSVLV. INCVRIA. HEREDIPETARVM DEVOTIONE.
SOPHISTARVM AVLICISMIS. MVLTORVM HYPOCRISI. PAV
CORVM FIDE. PLVRIMAMBITIONE. OMNIVM PECCATIS.
CORRVERVNT PLVRIMA. ET. O: IVPITER IAM FAC MIRACV
LA. AVT IN PEIVS RVENT OMNIA, ET POSTHAC NIL PROFV
TVRA TVA FVLMINA.

*Timete Dominum omnes Sancti eius: quoniam non est inopia ti
mentibus eum. Psal. 33.*

